

Lembranzas na memoria

Tery Torres Almón

Aquel neno que xogaba e corría polos camiños de Lérez, quen o ía dicir l, que pasado algún tempo chegaría a gañar un "Trofeo Elola" de atletismo, chegar a ser campión de España, de campo a través, no ano 65, e que gañaría moitos máis trofeos en carreiras tanto provinciais como rexionais e nacionais; aínda que na que verdadeiramente gañou o seu gran récord, foi na de Maxisterio.

Recollendo o "Trofeo Elola" das mans de D. José Antonio Elola Olaso, Delegado Nacional de Deportes.

Estou falando de Leopoldo Isidro José Torres Almón, nado na Porta da Coxa, o día de San José do ano 1947. A súa infancia transcorreu feliz neste barrio de Pontevedra entre familiares, amigos e veciños. Coma todo rapaz, gustábanlle os deportes e empezou xogando ao fútbol nuns equipos que había en Lérez, alá polos anos 50, aínda que coas súas limitacións; delas falaría anos máis tarde no xornal "El Ideal Gallego" o xornalista José Mª Osorio: "Hasta hace poco fue un niño débil y enfermo. -¿Quieres decirme amigo Almón qué enfermedad padecías entonces?

- Asma, era asmático desde muy pequeño.
- Dime ¿no podías correr como los demás niños?
- ¡Ni soñar! el menor movimiento suponía para mí un gran esfuerzo... De verdad, aquello no era vivir."

E podía, vaia se podía! Desta maneira, paseniñamente foille desparecendo aquela angustia que tiña dende neno, facendo o que facían os demais do equipo.

Na Xunqueira. De pé: Joaquín Picón, Pepito, Manolo, Pepe (O Rascado), Luis Olañeta e Gonzalo Jar. Axeonillados: Poldi, Carlos, José M^a, Tolas e T. Roldán.

Pouco a pouco foi vencendo os seus medos e o complexo de inutilidade que o acompañara dende neno e que chegou a superalo por completo.

Á par de Torrado, como é doado entender, os nosos pais e eu mesma sempre o animabamos. Eles dicíanlle

Polos anos 60, comezou a ir cos compañeiros de estudos, que adestraban e facían exercicio, ao "Estadio de la Juventud" para ver como facían, e alí atopouse con que José Luis Torrado, adestrador de "La Sociedad Gimnástica", quería formar un equipo de atletismo. Así foi como Poldo se embarcou no deporte de corredor, da man de Torrado, gran atleta, masaxista e sobre todo persoa. Torrado animábao:

- Venga, ahora te toca a ti.
- ¡Pero si no puedo!
- ¡Sí que puedes!

Leopoldo con Torrado. Ao fondo, López de la Fuente e Pimenta, dous compañeiros de equipo, en Monteporreiro.

dálle tempo ao tempo, que todo o que ten valor na vida custa conseqüilo. O deporte é ledicia e xuventude e gánase tendo moita paciencia e que confíanse nun mesmo. E como a coceira do atletismo xa a tiña revoando dentro, púxose a adestrar por Lérez, Monteporreiro, polas rúas de Pontevedra e no "Estadio de la Juventud".

Cada vez que traía unha medalla ou unha copa, sentiámonos moi orgullosos, e eu aínda máis, pois presumía dos trofeos que gañaba meu irmán diante das miñas amizades. Vaia se presumía !

Entón chegou a súa primeira proba, que foi o 6 de novembro do 1964, como debutante coa "Sociedad Gimnástica", en Monteporreiro. Gañou e dous días despois no "Gran Premio Ciudad de Vigo" diría o xornal "Faro de Vigo".

"Resultó vencedor absoluto en la categoría de debutantes Leopoldo Torres".

Entrando na meta como figura da xornada "elolista".

Competindo no Trofeo "Almirante Jefe de Instrucción" na "Escuela Naval" de Marín.

Durante a súa vida deportiva participou en distintas probas: Cross, 1500m lisos e vallas, 2000m lisos, 2500m e 3000m obstáculos, relevos 4x400m.

No trofeo pedestre "Día de la Madre", celebrado en Vigo, a crónica de deportes do "Faro de Vigo" decembro 64 diría :

"La prueba de debutantes sobre un trazado de 2500m valió para que viéramos un futuro gran corredor -si persiste- en el pontevedrés, Leopoldo Torres de "La Sociedad Gimnástica"; muchacho bien dotado, de fácil y larga zancada. Ayer se hizo con la victoria sin necesidad de meter gas".

O 12-1-65, "El Pueblo Gallego", no apartado de Deportes -Atletismo, refiriéndose a "La Jornada de campo a través habida el domingo en Castrelos" da cidade olívica, baixo o título "La gran figura de la jornada" di: "Hemos de rendir elogio de excepción al pontevedrés Leopoldo Torres, de la Sociedad Gimnástica, que anteayer, en su prueba, volvió a dejar referencia de su ya gran facultad para la carrera a pie, desde el comienzo se impuso sin necesidad de forzar".

Paso a paso, correu en distintas competicións con "La Sociedad

Gimnastica" e "El Club Cisne F.J." neste último só uns meses.

Participou e gañou o "II Trofeo Peregrina", do que dá conta Diario de Pontevedra (20-3-65) nos seguintes termos: "... habíamos visto una bella carrera de junior entre los pontevedreses Leopoldo Torres y Villaverde Pimenta. Los 300 m. finales de Torres, gran vencedor, pusieron de manifiesto la inmensa clase de este rapaz".

Tamén ganou "Trofeos de Pedetrismo -Día de la Madre", "Trofeos Elola", provinciais e rexionais, "II Trofeo de Juventudes", "Jornadas de pedestrismo sobre circuito urbano", "XVII Gran premio pedestre internacional de Navidad".

Escribirían no "Faro de Vigo: "El pontevedrés Torres, revelación de la temporada, ganó con 11'39", mandando toda la carrera sin nadie que le inquietase, sin verse obligado a forzar su ritmo. Es un gran valor, capaz de ser otro internacional para temporadas venideras".

No ano 1966, foi (coma todos os españois daquela época) a cumprir coa patria ; así chegou á "VIII Región Militar" con sede na Coruña .

Xa en xaneiro participa en "Los campeonatos regionales de campo a través".

Na revista "Atalaya" da Región Militar Arco, de febreiro comenta: "La victoria individual en Cross Corto correspondió al soldado del Regimiento Mixto de Artillería nº 3- Leopoldo Torres, el cual ganó con holgura y autoridad".

Cartel do trofeo na súa homenaxe en 1965.

Seguiu participando en campionatos militares, tanto rexionais coma nacionais durante toda a "mili". En abril do 66 din no xornal "El Ideal Gallego": "En los 3000m lisos donde otro artillero, Leopoldo Torres, se impuso netamente al resto de los participantes, con sus 9-1-5, la mejor marca para la tabla sueca, 927 puntos, que le valieron el trofeo donado por el Capitán General, para el mejor registro de los campeonatos".

En xuño, "A VIII Región Militar" ganou amplamente "Los Campeonatos Nacionales Militares de Atletismo", nos que Poldo gañou nos 3000 m, así como, co seu equipo na carreira de relevos. "El Ideal Gallego" e "Riazor" fixéronse eco destes campionatos..

Trofeos que conseguiu no seu paso polo atletismo. Tiña algún máis, pero, coa limpeza foron rompendo.

Todo este ano seguiu gañando trofeos, e cando se licenciou do exército retirouse do atletismo, pero non do deporte, pois adicouse a dar clase de Educación Física, e así empezou a súa derradeira "carreira", ata a súa xubilación no Maxisterio.

Non podían faltar unhas palabras de agradecemento para J.L.Torrado, "O Bruxo", que tanto fixo polo deporte pontevedrés e por o meu irmán para

enrolalo no deporte sen angustias, demostrándolle que podía correr e facer exercicio como os demais.

Podía seguir escribindo, pois os recordos son interminables, pero termino esta pequena homenaxe a Poldo dicíndolle: Grazas por ser meu irmán! Como atleta e como persoa, chegaches ao máis alto do podio, espero que na "carreira" da vida sigas durante longo tempo gañando competicións.

Como se aprecia nesta instantánea, de vez en cando deixaban o deporte físico, para visitar a bodega de Poldo e tomar unha fechiña de viño.